

Help jij mee om mensen in slavernij weer een gezicht te geven?

Van de mensen die in Curaçao in slavernij leefden zijn alleen herinneringen overgebleven. Van sommige mensen weten we nog hun naam en heel soms weten we iets over hun leven of hun uiterlijk. Foto's of tekeningen waar tot slaafgemaakte mensen herkenbaar op staan, zijn er niet in Curaçao. Hoe zagen mensen in slavernij er uit op Curaçao? Als je dat wilt weten, dan moet je zelf je fantasie aan het werk zetten. Hieronder is een korte beschrijving van het leven van Maria Olaria. Hoe zou ze er uitgezien hebben? Geef jij haar een gezicht en teken hoe jij denkt dat Maria Olaria eruit gezien zou kunnen hebben.

Omschrijving van Maria Olaria

Maria Olaria was lang en dun en erg zwart van kleur in 1855. Ze was toen 33 jaar oud.

Het leven van Maria Olaria

We weten hoe Maria Olaria er uit zag omdat haar signalement werd verspreid toen ze in 1855 probeerde te ontsnappen uit slavernij, samen met haar 1 jaar oude baby. Deze vlucht mislukte, maar in 1859 heeft ze succes. In 1863, als de slavernij is afgeschaft blijkt ze al vier jaar vermist te zijn, samen met haar dochters Maria Josefa en Augustina Philomine.

De eerste keer dat Maria Olaria in de archieven wordt genoemd is in 1839. In dat jaar wordt op Curaçao een register van alle tot slaafgemaakten ingevoerd. Volgens dat register is Maria Olaria in 1822 op Curaçao geboren. Haar moeder heette Marsera, maar Marsera staat niet meer in de slavenregisters. Waarschijnlijk was ze dood of door haar eigenaar buiten Curaçao verkocht.

Maria Olaria leefde in Willemstad en werkte in het huishouden van Abraham de Veer. De Veer was een rijke koopman die ook gouverneur van Suriname was geweest. Een belangrijk man in die tijd. Maria Olaria was dus 17 jaar oud in 1839. Ze had geen moeder meer, maar ze was niet alleen. Ze was op haar vijftiende moeder geworden van Helena Martina. In 1839 was ze in verwachting van haar tweede dochter, Maria Josefa.

In de jaren daarna zou ze nog meer kinderen krijgen: haar dochters Bregita Dionisia (geboren 1841) Maria Justina (1844), Emelie (1846), Philomene (1848), Strange (1852), Augustina Philomine (1854) en Regina Euphrosine (1857) en haar zoon Rene (1849). Maria Olaria kreeg in totaal tien kinderen. Niet alle kinderen werden groot. Maria Justina, Philomene, Strange en Regina Euphrosine stierven als baby. Dochter Bregita Dionisia overleed op haar achttiende in 1859.

In 1849 werd Maria Olaria gescheiden van haar jongste kinderen, toen ze met haar twee oudste dochters werd verkocht aan Abraham Jutting de Veer, een zoon van de oude De Veer. Ze werkte voor de nieuwe slavenhouder als wasvrouw, terwijl haar dochters als bedienden in huis werkten.

Toen slavernij in 1863 werd afgeschaft gaf de overheid 200 gulden schadevergoeding per persoon. Die vergoeding ging naar de slavenhouders omdat ze hun bezit kwijt raakten. Abraham Jutting de Veer kreeg geen geld voor Maria Olaria omdat ze al in 1859 gevlucht was. Waar was ze naar toe gevlucht? Waarschijnlijk dook ze onder bij familie in Willemstad. Want toen er een lijst werd gemaakt van de voormalige slaafgemaakten stonden Maria Olaria en haar dochters gewoon op de lijst. Ze kregen de achternaam Pluim, zodat ze nog steeds herinnerd werden aan hun voormalige slaveneigenaren, [de familie De Veer](#).